

militære Stilling at frasflytte sin private Leilighed og flytte ind i Kasernen. Derved medføres der for ham et Tab af 300 Kr. Dette Tab er det selvfølgelig ikke vor Mening, at han skal lide, og man har derfor samtidig med, at man fastholder sin Stilling lige overfor Spørgsmaalet om Fribolig ment at kunne gøre Ret mod den paagældende Mand ved at foreslaa ham indstillet til et personligt Tillæg paa 300 Kr., saa længe han bliver i sin nuværende Stilling. Derved vil det Tab, han har lidt ved at være nødt til at flytte, bortfalde, og det andet Spørgsmaal vil derved komme ud af Verden. Altsaa i Stedet for 700 Kr., hvilket vil blive Følgen af Fribolig, foreslaar Udvalget at sætte 300 Kr. Jeg tror, at den høitærede Minister ikke vil have nogen Grund til at modsætte sig dette Forslag, idet vi paa den Maade vil komme ud over en Uenighed, som der ikke er nogen Grund til uden Nødvendighed at blive staaende ved. Jeg skal dernæst gjøre opmærksom paa Vædringsforslag under Konto L. b., som er stillet af Krigsministeren og tiltraadt af Udvalget. Grunden dertil er den, at det er ved en Feiltagelse, at Summen ved 2den Behandling er nedsat paa L. b. Denne Feiltagelse skyldes, at man ikke af Anmærkningerne kunde se, paa hvilke Konti de forskjellige Udgifter til Skarpskydningsøvelser ere fordelte, og havde antaget, at L. b. maatte komme ind derunder, hvilket imidlertid, efter hvad der er oplyst os, ikke er rigtigt; det er L. e., som skal ned sættes. Jeg ser forresten, at der i Anmærkningerne er trykt L. c. Det maa vistnok være et Feiltryk, der skal staa L. e. Forslaget under L. b. er derfor tiltraadt af Udvalgets Flertal saavel som af Mindretallet. Derimod er det næste Forslag under Nr. 89 vedrørende L. p., h. og e. en Gjenganger, der er stillet af Krigsministeren og tiltraadt af Mindretallet, men fraraadet af Flertallet; det er en Bevilling til Skarpskydning. Endelig stiller Flertallet selvstændigt Forslag op under Nr. 90, Nedsættelsen paa Konto L. c., der er den Kættelse, som maa komme i Stedet for L. b., som var opført feilagtig paa forrige Forslag. Dernæst er Udvalget ligeledes gaaet ind paa at give en mindre Forhøielse paa Konto L. k. under Vædringsforslaget Nr. 92. Ved 2den Behandling oplystes det jo, at den For-

høielse af 10,000 Kr. til Erstatning for Afgang i Beholdningen af Rideekvipager efter Ministeriets Mening er nødvendig for at undgaa en saadan Nedgang i Mærets Løb, at det vil blive nødvendigt inden kort Tid igjen at optage en temmelig betydelig Sum til at oparbejde Beholdningen paany. Den Betragtning, der ligger til Grund herfor, har Udvalget ikke kunnet modsigte Nødvendigheden af. Men det, der bevirker, at Udvalget ved 2den Behandling gif imod Forslaget, var jo heller ikke principielt Modstand, men det var den vistnok rigtige Opfattelse, at man skal være varsom med at give for store Bevillinger paa saadanne Omraader, fordi det fører til for let Kassation. Spørgsmaalet om, hvor hurtig saadanne Beholdninger skulle fornyes, afhænger i meget væsentlig Grad af Kassationen, og dersom man er for hurtig til at kassere, kommer man ogsaa hurtig til for store Udgifter. For at lægge en Dæmper herpaa og paa den anden Side dog ikke hindre en fornuftig Fornyelse, stiller Udvalget Forslaget om 5000 Kr., saa hvis Ministeren accepterer dette Forslag, vil det jo være en Overenskomst, som jeg antager paa dette Punkt vil faae Uoverensstemmelserne til at være forbi for længere Tid. Paa § 26 har jeg Intet at bemærke, da de derunder hørende Vædringsforslag ere afgjorte ved 2den Behandling og altsaa Gjengangere, der kun ere tiltraadte af Udvalgets Mindretal.

Krigsministeren (Barnson): Ja, jeg skal ogsaa fatte mig kort om de foreliggende Vædringsforslag. Jeg skal kun gjøre opmærksom paa, at jeg anerkjender, at man har imødekomet mig paa enkelte Omraader, saaledes paa Vædringsforslaget Nr. 87 og et Par andre. Jeg maa derimod udtrykkelig udtale, at Lønningsstillæget til de 12 Reservereintendanten maa jeg fastholde. Jeg har oftere udtalt mig desangaaende og gjort opmærksom paa, hvor urimeligt — det kan man godt sige — det er at negte et saadant mindre Tillæg til Kasseebetjente; men, hvis denne fortsatte Negtelse skal betyde, at vi snart faae Sagen om Lønninger til Forplejningsforposten frem her i Thinget, saa at vi kunne faae en ny Ordning gennemført, saa har jeg naturligvis ikke Noget derimod. — Hvad Tillæget til Oberst Thortelin